

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ADONAMENTUL

Potra Sibiu pe an 7 d., 6 iunie 3 d. 50 cr., 3 iunie 1 d. 75 cr.
 Potra moșierătă pe an 8 d., 6 iunie 4 d., 3 iunie 2 d.
 Potra străinătă pe an 12 d., 6 iunie 6 d., 3 iunie 3 d.

Pentru abonamente și inserții să se adreseze:

Admînistrarea Telegrafelor arhitectului Silian, strada Mihăileană 43.

Correspondențele săntă se adresează la:

Redacția „Telegraful Român”, strada Mihăileană Nr. 37.

Episcopie mefodistă se rezolvă... Articolele negreșite nu se înșapăză.

Dureri patriotice.

Sibiu, 27 Noemvrie.

Dacă s'ar plângă Români asupra concesiunilor unui unei cu Ungaria, ar striga toti patriotii privilegiati: „trădare!“

Încă în dilele când unuineau nu era facută împlinirea cum este astăzi în ceea ce se întâmplă în România, se facau împărăți greci Românilor pentru că se puseau pe terenul faptelor de 1849 începând cu cercani ca să se ţină compt de ele. Să Români nu pretenționează ceva imposibilă, ci vor să ceea ce se face în teatru și pentru teatru să nu se facă mai consemnatul lor și cu ignoranță reațională a le celei mai numeroase populații din teatru.

Graba înse cu care domnii situației vreau să se pună cu oară mai cărând în posessiunea puterii l-a orbit. În orba accesață cu trecut prește toate considerațiile proporționale ardeleană și precum o documenteză a curii și patrioții per excellētiam și preste considerațiile cari privesc și poportuniștii maghiari.

Dar la ce se împreștează n-o și astăzi lucruri învechite din timpul dinaintea constituționalismului actual. Se dăm cuvântul acelora care încă pe atunci când costisau oare discutabilă neînferior de coi mai mari iniții ai patriei, din simpla cauză, că aveau astăzi părere; se dăm cuvântul acelora, cari și astăzi la ora cea occasione noastră nu se ţindă să se ţeară și tendențe inimică patriei, nu din alt motiv, ci fiind că suntem așa de buni de numai dicem nimic, numai penetrându-mi vorbim altă limbă și nu pe a lor.

Si ce viteză?

„De cine vorbiam noi, dice „Elenzenk“ în Nr. 277 dacă nu este de la de dincoince de dealul mare, de lăstă Transilvania, de susținerea de odoioară a libertății conștinței (Da, cu naționi și religioni concepe și tolerante Red. Tel. Rom.), de depositarul obiceiurilor și tradițiilor naționale în mai multe sute de ani.

FOITĂ.

Din tara urșilor.*

Feuilleton de F. Schiffkorn, publicat în „N. Fr. Pr.“
(Inchisore).

„Nu luă în nume de reu, domnule grăi erașu Luca „caci scă d-ta..“. Și cum dic, Ursila se uită la mine aşa chiarior, cum scie d-lui, și lucea drăcului! părăsă, că nu se miră mai puțin el de mine, ca eu de el. De bună seamă și el venise tot pentru ce veninsem și cu sum stă așa în compănă, părăsă: „Cine!... Bata!-D-deu omenei, nimic nu-i mai poate scăpa de peiră re“. Bine, găndesc eu, vejdești, că urmări nu e în neamur prostie: însă eau că și se mîni căut de treabă. Cum dic aia și fac: dar cănd intind mâna, unde mi-ți se cătrește omul?“ Ursila, unde nu deschide nesec făci călătă, de la alătări, mi se ridică în două

„Am proclamat unuinea — cum dicea reprezentul conte Stefan Bethlen — entuziasmat de invadarea ce semăna unii toastă; am resignat de la automobile, care în stare se săptănuiau cu credință interesele noastre materiale și naționale; am resignat dela o astfel de instituție (deci dela și dela apertinență sa organica, guvernă și tabă regresă) care cu putință acomodașă nu mai găsește parăchele pări-năinderică la viața grecoasă.“

„Am făcut aceasta în interesul unei patrie și n-am făcut nimic.“ Însoțea noastră de pe o feci, se văză părăsita la o parte. N-am cugată că teara-mămă, când va fi vorba de binele nostru, nu se consideră de străini și că unuinea nu mai atunci va avea valoare, când va avea lipsă de servitile noastre.

Nu ne place larma și nu vom se molesta în plângerile zadarnice. Noi vom se sim considerați de anul și același trup cu teara-mămă; însem înse că el capăt nu și sănătos, a căru membru singuratică sunt cu măstria impedează o se desvoltă normal.

„Un lung și de fapt am putut înregistra, cari ne ar pută de prilejul tăangerii. Este de ajuns, înse daca vom deduce consecuente din întămplările săptămânei trecute. „Direcționarea telegrafelor ni se ia din Cluj.“

„Pentru ce? Din economie. Se transpună la Cașova, la marginea trerei. Firescă strămutarea nu costa nimic. În primăvară n-să lăsă direcționarea montană. Voiesc se desertează cetatea. Cine el ca deconus însă se urcă dîntr-o dată la 38,000 fl.“

„Dela Sibiu se la direcționarea postelor. Firescă o capătă Oradea-mare, Oradea-mare și acum un focal car și Bihorul între comitate. În Bihor numai notarii cercului cunosc și roșiașor. Toti căi mai sună scrie să sunt la Budapesta. Oradea-mare așa dă, fi-

indca Tisza este născut în Oradea-mare. Dacă ar fi după locul nascerii și non am pută dice că în Cluj s-a născut regelă Matia. Firescă aceasta și ceva cam demult.“

„Dela Oradea-mare s-a dus o deputație la Budapesta. Cere cameră de comerciu și de industrie. În băsorul Kemeny a invins transilvanul. A primit rece deputație, Tisza a primit-o cald și s-a intors într-o buna gestă. De bună seamă nu vor strămuta camera de Budapesta, ci... pe cea din Cluj.“

„A fost vorba de rezidențele taleblelor regesci. De Cluj nici pomenire. Aici bate înima unei peri, deprinsă cu instituțiunile de sună și cu autonomie: aci e o universitate a cărei contact ar avea o influență mai bună asupra judecătorilor decât mică cărăciușă a lui Almásy din M. Oșorheiul, aci este un public cu o mai bună controlă pentru bar. Apoi, care-e petrecă timpul tăndările pe divan, decât ceea a de vinăs-ferberătorii Baruchi; avem biblioteca, librăria, ocaziuni mai înlesnitoare de a fi înțele pasul de către transilvanice masă de taror. Dar de asemenea de noi nici pomenire nu s-a făcut — de Oradea-mare a fost vorba, fiindă Col. Tisza a primit alegerile de Oradea-mare.“

„Tot ce e bun, prețios, ni se ia frumusel, dar cu o penibile băgare de sănătatea ceea vătămă și amăresc.“

„Sibiu abăi este un punct strategic de măna a doua în Transilvania. Toată milizia se concentrează acolo. Comanda, depositul de artillerie, școală de cadetă — tot, dar tot pentru că se tem de larma Sasilor în străinătate. Dupa pările oamenilor de specialitate M. Oșorheiul și fi locul cel mai corespondent pentru concentrare; M. Oșorheiul are o periferie productivă și potrivită pentru luptă; Sibiu are campi strelce munteni și Valachi cu tendință inimică (elenzenge indrumătoală). Cu toate acestea să și pară remână în Sibiu.“

După Tisza este născut în Oradea-mare. Dacă ar fi după locul nascerii și non am pută dice că în Cluj s-a născut regelă Matia. Firescă aceasta și ceva cam demult.

„Dela Oradea-mare s-a dus o deputație la Budapesta. Cere cameră de comerciu și de industrie. În băsorul Kemeny a invins transilvanul. A primit rece deputație, Tisza a primit-o cald și s-a intors într-o buna gestă. De bună seamă nu vor strămuta camera de Budapesta, ci... pe cea din Cluj.“

„A fost vorba de rezidențele taleblelor regesci. De Cluj nici pomenire. Aici bate înima unei peri, deprinsă cu instituțiunile de sună și cu autonomie: aci e o universitate a cărei contact ar avea o influență mai bună asupra judecătorilor decât mică cărăciușă a lui Almásy din M. Oșorheiul, aci este un public cu o mai bună controlă pentru bar. Apoi, care-e petrecă timpul tăndările pe divan, decât ceea a de vinăs-ferberătorii Baruchi; avem biblioteca, librăria, ocaziuni mai înlesnitoare de a fi înțele pasul de către transilvanice masă de taror. Dar de asemenea de noi nici pomenire nu s-a făcut — de Oradea-mare a fost vorba, fiindă Col. Tisza a primit alegerile de Oradea-mare.“

„Tot ce e bun, prețios, ni se ia frumusel, dar cu o penibile băgare de sănătatea ceea vătămă și amăresc.“

„Sibiu abăi este un punct strategic de măna a doua în Transilvania. Toată milizia se concentrează acolo. Comanda, depositul de artillerie, școală de cadetă — tot, dar tot pentru că se tem de larma Sasilor în străinătate. Dupa pările oamenilor de specialitate M. Oșorheiul și fi locul cel mai corespondent pentru concentrare; M. Oșorheiul are o periferie productivă și potrivită pentru luptă; Sibiu are campi strelce munteni și Valachi cu tendință inimică (elenzenge indrumătoală). Cu toate acestea să și pară remână în Sibiu.“

„Dacă universitatea din Cluj se

INSERTIUNILE:

Pentru odată cu litere garmon — și timbr de 30 cr., pentru fiecare publicare.

După ce se tângă suspră academiei de drepturi din Sibiu cu 53 de scolarii și două limbi de propunere continuă:

„Despre universitatea din Cluj spune ministrul pe față, că nu se poate ridică desaupsa caracterului provincial. Firescă că nu. Ar trebui și mai tare părasită, trebuie dat coeli din Budapesta 516,716 fl., ear coeli din Cluj dimpreună cu clădirile proiectate chimice 190,000 fl.; dateze numai biblioteca din Budapesta cu 10,000 fl. și ea din Cluj cu 4,000; dateze numai grădina botanică din Budapesta cu 8,000 fl. și pe o naosă cu 1,500 fl. și agă mai deosebiti proporționate ca la erogăzii reală și colectivă precum și de către oameni și făcători Al. Hegedűs pentru miserabilă 500 fl., cari se dan universită din Cluj pentru călătorii preșocatori scientifici și atunci de bună seamă ajunge la jinta caracterului provincial.“

„Budgetul nostru pentru cultură în adever și mie. Cu totalul tot 5 milioane 535 milioane. Este înse un elevăder scandal cu ce urgară se imparte summa aceasta la posturile diverse.“

„Pentru universitatea din Cluj se fac grantări căd și vorba de 500 fl., și cheltuielile administrative centrale se sporesc cu 15 310 fl. și că se fac cu banii acestia? Se sporesc numărul funcționarilor. Au mai fost vreo cătării în Bihor, cari aveau lipsă de posturi-sturi.“

„Trecând „Elenzenk“ mai departe la unele lucruri speciale în materie de salarie și de dotării contuină:“

„Dacă universitatea ar fi în Oradea-mare, sătul din Dobříš sau în Přípojci altfel ar umbla cu dănsă; din menorecire și în Transilvania. Transilvania încep și cu vîlătire, care nu merită îngrigire. Mai multă îngrigire merită Croația, că face larmă. Mai multă atenție merită Sasi, ceci acela și fac larmă. Maghiarimes din Transilvania tace. Ce se să mai intereseze și de dănsă?“

„de-o multime de semne, care ti spune cum se cade, cene le făcuse.“

„Mai bine de doze-deci de ori am scos oai din gura ursului în mănu nimai en secură. Înepă din nou destrăun, dar odată o pătiță atât de bună încă și eu me mir, cum am putut scăpa cu dile. Totu-si nimai pare agă de reu, de oarece „im-am resbută cu prisosină. Pămă nu chiama Dă deu și una voi mătura depe pămă vreo-o cinci-deci cu toti ce-i am trăpăni acum pe ceeală lume. Pe vremea aceea înse, când zaceam în cociobă către trei, patru septămâni; când erăvelul surda, prin creptările ierestrelor, ear lupi uria la ușă flămăndă, pe vremea cee, dic de multe ori me tot înrebău cu nedumerire, de ce oare domnii, cari stau căt și dăua de mare în odă calde, la messe incarcate, ne opresc pe noi săracini, cari trebuie să ne înțipă în toată buntă-vremea cu felul de felu de neascări, cari se ţinem o armă ceva, cu care se păcatează avem de dilișanță pădurilor.“

„În focul vorbirei

* Trad. „G. Trans.“

Pentru noi este prețiosă această văieră cu toate că are în vedere numai maghiarimea din Transilvania. Din ea se vedea neconștintărea coloror privilegiilor care li se pare că capătă prea puțin din favorurile monopolizante. Ce se dicem noi, cari n'avem nici universitate, nici alte institute ajutate de stat și cări nu se interdic și ajutoarele străine, și cără afară do o mica subvenție pentru biserică, cu care nu se scot ochii mai la toate ocasiunile suntem avitați la speciala noastră asudare dacă vom se mergem înainte cu lumea.

Dar „Ellenzek“ scrie un secret. Scio că suntem „dumani statului“. Nu cunosc vorbesc din „Ellenzek“ conștiința conștiințoasă care face asemănare între tratamentul lor și simțimentul care ar fi după tratamentul să fie alnostru?

Revista politică.

Sibiu, în 25 Noambr.

Dicta Ungariei este foarte tacătu. Nu face nici vorbă multă și până una altă rasea încă lucru de desătăbit. O nouătate cel puțin în secul spunea foile care face oare care s'omot. Ministerul president Tisza pregătește un proiect de lege înțeleșul căruia legile sanctuante nu se vor mai promulga prin dictă, ci numai se vor publica.

În Dalmatia de meadă-di, nu spune „P. L.“, nu s'a întemplat până acum nici o crudelitate. De aceste se intemplat numai în Erțegovina. Tot ce a intemplat în Crivocia este că din cauza unor mulțimi adunate din Dragal și Ubli sau retrase două posturi de gendarmari la Risano; și astăzi se scoliole din Dragal și Ursina și casele de peză dela Ledințe și Cervice și s'au denegat recruti. — În sfîrșit nimica toată. Lăcuruire se vede că stau bine în partea locului.

Diferența dintre Austro-Ungaria și România pare că s'a mai potolit. Cel puțin presa din Austro-Ungaria nu mai face s'omotul cel făcea cu ceteve dale mai nainte. Și în România pare a se vedea că calură sau căstigă în teren. Cu toate acestea sunt și fo de acolo cari spun că România nu pe lâsa de consecuentele măsurilor austriace ducă acela chiar și până la reboză.

Intr-acea se vede că în concurențe politice din București se interesează toți de sfacerea diferenței. Ca semn exterior sunt s'omotările cele multe despre schimbările în ministeriu. „Ung Post“ procește retragerea ministerului român în treag. O prorocie acesta deștepe care nu vedem semne în nici unul dintre diaroile cari sunt aproape de guvernul român.

pipa i se stinsește și fata lui părăltă de soare și brăzdătă de supărături, de obicei atât de liniștită și de binevoitorie, în aceste clijite era o carte în care stau scrise suferințele unui popor robit de suțe de azi.

Mult mai cugătă, până ce găsii un răspuns potrivit. Oare să-l înțelegă povestindu-i, că era odată o vreme, când un teran german phar care l-ar fi pus peștele să puse un ieșire, era legat de un armăsul selbată și că morții celei mai grave? „Mi adusese aminte de recepta bărbătăilor do stat, care dice, că „cu timpul“ se vindece toate retele.

„Linistescete, moșule“, disce. „De bună seama nu prea e lucru potrivit“ se plătește dare nu numai la domnia, ci și lupilor și urșilor: se-terf jecfici viață nu numai pentru pește, ci și pentru oile, cu care te miluit D-denei — dar se vor indepta lăcururile și neputi, să stremepoiți d-tale (mă temește se nu cumva se fi și prea mult) vor purta arme cu mai multe focuri și în chipul acesta vor trimită pe ceea lume pe Ursila dintr-o depăr-

„Mesagerul din Viena“ după ce reproduce căte-vă părți din Mesajul regal, il apreciază în modul următor: „Descreștere pe care a cauzat-o acest mesaj este mare și organele tuturor partidelor au constatat putința sacese pe care l-a avut Austria în silințele sale de a converte pe România.

„Guveturul român a făcut demersuri atât la Paris, cât și la Londra pentru a căștiga pe Franția și Anglia în cestiuine intinderile drepturilor români comuniunei dunărene până la Portul de Fer.

„Se poate da de loc a se crede că bărbății de statul București să se primă încredințarea că se poate înțelegea în disputa fluvială pe sprigindul acestor două cabinete. Într-altele, ceea ce pledează cauza României în această împregătură este dreptul giților care voiesc să fie care se fie săpătă la ei acasă. Ar fi fără folos să se conteste acest drept, unui particular, și cu toate acestea se contestă unui stat. Abia este trebuință să aducem că nu este nimic mai bună decât logica pe care o înțrebunță diaroile austriace pentru a face plausible pretensionile preste măsură ale Austro-Ungariei. El însă intr-un acord comun că prezidenția în ceteră comisie mixtă nu era ceea mai mică valoare din momentul în care Austria nu s'ar bucura de votul preponderent în cas de paritate. Dar ele se fereau de a mărturi, că mulțimile votului preponderent, va și deajunsă ca Austria să căștige numai în vot în cestiuine comisie pentru a și asigura supremăția și a o face să se verifice planurilor sale. Și acest vot, vejdin să situaționea Serbiei, la placă Austria în cestiuine drumurilor de fer cun și în aceea a tratatului de comerț, nu va fi greu să îl câștige.

„Guveturul român a înțeles că era un monopol pe care „l'autra“ spunea că era multă cu președinta regulamentară. Austria a comis înălțări să și drepturile cari s'au dat prin cîștigării situației frontierelor. România se vede a fi sprijinită de Anglia cu deosebire. „Times“ pledă pentru România ducă că Austro-Ungaria putea incurgări conflictele dacă se mulțimă cu președinta regulamentară. Austria a comis înălțări să și drepturile cari s'au dat prin cîștigării situației frontierelor.

România se vede a fi sprijinită de Anglia cu deosebire. „Times“ pledă pentru România ducă că Austro-Ungaria putea incurgări conflictele dacă se mulțimă cu președinta regulamentară. Austria a comis înălțări să și drepturile cari s'au dat prin cîștigării situației frontiereelor. Un discurs din acele meetinguri reproducem și noi la alt loc.

tare de o mie de pași, fără a se mai teme nici de Han-Tatar, nici de vicepașul unguresc.“

Dumitru mă privea cu ochi mari și mai că credeam, că „recepta“ mea nu în prea venit la socoteala; totuși în sfârșit îi aduse: „Iti sună multă, deși pentru vorbile ce mi le ai spus, îți mulțumi“. Le voi spune și copiilor mei că se va jăd și el, că deocamdată să trebuește să fie.

Miscat, mă uitau lung la fata bătrânlui, dar, ce se vedea? posomorțele dungi perisăr și în locul lor se aşeză cără blândea și credința de mai înainte. Din această clipă băgai de sănăcă și că cu mult mai lesem de domni, reu, decăt și îi rău domnit.

„Ei de acum, a venit și vremea noastră. Sfântul oural se ivesec în caleul în incetul“, observă Dumitru, fară a privi prea mult la încătanătorul tablou, ce se află acum înaintea noastră dar cu care bunul bătrân era obiceiuit.

„In adever, Dumitru feara d-voastră și de tot frumosă!“ strigă fermeecat soțul meu, care se bucură

Mesajul și presa italiană.

Diariul „il Corriere italiano“, din Florența, vorbind de mesajul român, scrie următoarele:

„Presta austro-ungară“ cam surprinde și separată, critică cu vioinciozitate disensul pus în gura Regelui Carol cu cestiuine deschiderii parlamentului României, în privința cestiuunii navigațiuni pe Dunăre. Și, în adever, dacă prin amânările intrunării comisiunii internaționale europene, se speră a căstiga timp spre a face pe guvernul român să răstece nîște simțințe mai docile, a învinge fermă și certă situația opozitiei contra pretensionilor guvernului austro-ungar, acest se vedea că de zadarie au fost același speranțe. În urmă discursul coroanei române a devenit pețuță oră-ce transacțiune din partea guvernului din București oră-ce încercare de împăcăinuire din partea diplomației și zidăriacă.

„Astfel se aruncă într-o tenuăr regat și veciul Imperiu german înei lupte ne-eale, că cără ofără vă fi săzâneau în punctul de vedere al grupurilor de interes și de împregăturile din ordinul internațională. Dar atunci chiar cînd ar prevalea în mod definitiv ofărarea dă sacrificia drepturilor și înțeleselor României planului unii și ranguriengiamente, concertat deja în mare parte între cabinetele cele mari sau esigintelor situaționi, apoi predețințele și caracterul foarte bine cunoscute ale poporului român ne garantează victoria lui atitudine. El va fi poate conștient să cedee în fața unei forțe slabitoare, se menzege și o opoziție armată, dar va sămăra partea pentru nicio timșă proprie. Tenuăr regat înțește astăzi după cum spun nobiliile cuvinte ale suveranului său, a deveni un element de pace și de progres în Europa orientală; dar tocmai spre a îndeplini această nață minșie, el nu se poate resimna a fi susținut într-un chip nerescovabil unei stări de lucruri, care nu este conform cu legitimele interese ale diferitor popoare și în conformitate cu simțințele nestrămătate ale iustiției.“

Dela congrșul bis. sărbesc.

În cedînta de la 2 Decembrie n. congrșul său a ocupat cu verificările difuclitate.

In diua aceasta deputatul congresual bar. J. Zsivkovits, șeful de secuine al guvernului croat, s'a alăturat la clubul partidei naționale. Partida conservatoră a hotărât în clubul seu să-ă dota de voturile pentru Anglia, eară partida națională pentru Stoicovici.

vîndî admirație ce mă cuprinsește. În loc de a răspunde însă el puse deodată mâna la ureche și dise: „Hâită! Vino, de!

Bătrânlui începă a păși bărbătesc spre înălțimea, pe care avean se pândin și la care ajunseră în cîteva minute.

Cei doi frați se aşezăsă departe de noi cat să păsească pușca, dincolo de o prăpădie aduță foarte. El se pitiseră după nesături bătrâncușii astfel, încât ne puteau vedea prea noi, dar' nu pută să vîne în nici un chip.

Locul din prejurul nostru semănă mult cu o pozie din Slovacă și pușcajii aveau o priveliște minunată, care se sfârșea în nenumărăciuni rapastii și în desigură la berăglilor scudări.

Din vîrstă pe care nu afiam aușii și eu băgănd bin de sine, un strigăt, care părea, că se apropia și se deparțea și care sămăna mult cu tipetele unei mulțimi, c'e să alătore într-o mare prăjedie. Din ce în se mă simșam tot mai miscat, pe cind Dumitru părea, că este recu ca o stată. Chiar, când s'omotă se apropia și intăi se aușii o pușcă-

In sedința dela 3 Decembrie, preșidată de A. Stoicovici, fiind congresul constituit, s'an incepă lucrările prin cestiuine unei propuneri facute de Dr. Polit. Această propunere dice: „Congresul național bisericesc să decidă, ca să se exprime și să substea Majestatei Sale Imperiale și Regului apostolic prin o adresă semnătoare de loialitate și credință ale acestui congres“.

Dr. M. Polit motivând această propunere dice că e de lipsă această adresă mai ales acum când loialitatea Sărbilor și susținătorii din partea române. Naționa sărbescă a fost totdeauna loială și cu iubire cără partea.

Adresa de loialitate a congresului național-bisericesc-sărbesc.

Majestatea Voastră c. și r. apostolic!

Prea grăioase Doamne!

Congresul național bisericesc sărbesc care s'a convocat prin aprobație președintă la Majestatea Voastră pe 15 (27) Noemvr. a.c. și deschis în Carlovici, își aduce aminte în momentul său, când pășoșe spre gravul act de alegeră a capului seu bisericesc, cu recunoștință din inimă, că Majestatea Voastră ces. și reg. apostolic Vă îndrăgăză cu grige pentru naționa sărbescă, ca după moarte lui Protopopul Ivăcovic scăunul metropolitic și patriarhul său nu remăneasă deosebită vîdunit, ci Vă îndrăgăză prea grigoasă a ne convoca la alegeră unui nou cap bisericesc.

Congresele naționale bisericesci prește tot începând din timpul de cînd naționa sărbescă trăiese în această patrie iubita a noastră, s'a distins pururea prin loialitate și suportare cără înălțătorul seu Domnitorul și ceară sârbscăna Casă domnitorie. Credinții și supunerile naționale sărbescă, — care acătova le-a dovedit în cîmpuriile mari cele mai grele prin numeroase jertfe și — a coresponzental deosebit de naționul sărbesc în afacerile sale naționale bisericesc din partea gloriilor predecesorilor ai Majestății Voastre, care sunt și-aflat expresiunea sa văzută în vechiile și sunabile noastre privilige. Si acum, când legile patriei noastre ne scutesc autonomia națională bisericescă, Majestatea Voastră ces. și reg. apostolică privigează ca legea se fie executată, și în acest spirit subliniu naționa sărbescă se umplăt de bucurie cînd Majestatea Voastă Vă îndrăgăză prea grăioasă a convoca acest congres național bis. sărbesc și credințioș.

Amininduști această prea înaltă grație de Domnitorul și Majestatea Voastră ces. și reg. apostolice, astă-

tură, apoi doamă, trei și în sfîrșit o grămadă, ce nu mai voia să alibă căpet, el nu se clăti nică negru sub unghia.

„Lupu“ disce cu despreut bătrânu, nul, după ce feceră pușcăturile.

Acum se păstrează strigătul haităilor în Arcie, așa în cîte se păre, că nu mai ieșe din guri de om. Pușcăturile curgeau mereu... și de odată ochii bătrânlui vînător se umplură de foc, peptul lui se umflă, capul lui se ridică drept în sus.

„Goana merge de minună, d-le murmură el și de vîn cu noroc...“

Nu sfârșit vorba, și din brădușanii din potriva și rezună o pușcătură. În această clipă, vîsărul de odată o dinhanie înflorătoare, îndrepăntându-se către locul unde se află vînătorul.

„Parcă sciam, că bățătul nu se va pricepe, se umble cu pușca“, grăd Dumitriu lasându-lătrăr în genunchi și punând armă la ochein, deșărparea tare cu totul tot prea mare.

Pară și care trebuia să înlătureze obstașele dela Portile de Fer și toate cele-lalte părți și să facă în același timp regulamente pentru comercial tuturor națiunilor pe această mare arteră de comunicație, nu se mai întârzi nici o dată dela 1858 înceoace, fiindcă nu era de acord și fiindcă și înseși marile puteri însăși să vîne la o înțelegere. Dnul Crawshay dorose ca secretar să procure nevoie acte, care făsăseră inițiativa parlamentului în 1878, relativ la această cestinu. Nu rămâne nici o îndoială că o scrisoare se face între Anglia și Franția pe de o parte și Austria pe de alta. Austria declarase că comercial pe fluviu nu trebuia să fie permis de către statelor rivierane, Anglia și Franția susținuse din contră că el trebuie să fie deschis tuturor națiunilor de o potrivă. În 1871, tratatul de la Paris revedea într-o cestinu portul rusească în Marea-Negră și cestinu Dunării fu astfel din nou atinsă. Nu se mai făce nici o încercare de a re-invenționa cestinu, dar se decidea că Austria, cu ajutorul țărilor învecinate, va lăsa asupra său dărâmarea Portile de Fer și cu punctul acest scop va punе o dare pe vasele ce trec în acele ape. Cu toate acestea, nu se face nimic. Acum trei ani, fiind nou atinsă cestinuă Dunării în tratatul de la Berlin, se înțelege că nu se perdin din vedere schimbările teritoriale ce se îndepărtează în anii din urmă. În 1856 Rusia fusese înălțată dela Dunăre, nu pentru scopul de a de teritoriul Moldovei sau Turciei, ci pentru a o respinge din apela fluviu.

Tratatul dela Berlin desface întrăcătiva ceea ce se făcuse în 1856. În fapt, Rusia, prin tratatul dela Berlin, fu pusă din nou în poziție în care se afla la 1812, când pentru prima dată puseau pictori la Dunăre, lăud Basarabia.

Guvernul englez ajutase pe Rusia la 1812 cu lăsuare Basarabiei și aceea gresată fu săvârșită din nou la Berlin. Mai era încă ceva, un nou principiu creă, numit Bulgaria.

Turcia era suzerană nominală a Bulgariei, dar era de temut că, întăriindu-se un nou răsboiu între Rusia și Turcia, suzeranitatea acesteia se nu mai făce de nici un folos și că, în fapt era mai rezonabil de a considera Bulgaria ca o provincie rusească.

Era de temut că prin această Rusia se va împătră pe o mare întindere a malului drept al Dunării. Cestinu Portile de Fer se relămpăpa. Răsăritul în ceea ce Austria lăsa asupra și singură fară ajutorul vr. unei uni ale Stat, de a înălța Portile de Fer.

D. Crawshay atrage atenținea Camerei de comerciu asupra acestui punct, care va avea însemnată mai în nră.

Un alt punct demn de însemnat era dărâmare fortărețelor.

Prin tratatul de la Berlin se dispune că fortăretele de pe ambele maluri al Dunării trebuie să fie dărâmate, pentru a garanta libertatea navigației.

Să se ia România nu va face nici o dificultate în această privință dar dificultatea se nașeau în altă parte. Fiindcă Bulgaria postează să consideră ca parte integrantă din Rusia era de cea mai mare însemnată de a dărâma acele fortărețe.

Acesta e un punct care nu trebuie scăpat din vedere. Un al treilea lăsuu de o mare însemnată era dificultatea invadării marilor puteri, în urma pretensionilor Austriei relative la Dunăre.

Pentru a înțelege bine cestinuă Dunării, este necesar de a considera că fluviu ca fiind împărțit în trei părți. Antăua parte este dela Galati

la mare, a doua dela Galati până la Portile de Fer și a treia dela Portile de Fer în spre regiunile de sus ale fluviului. Aceste părți, pot fi numite: Dunărea de Sus, Mijlocie și de Jos. Acum, prin tratat, Dunărea de Jos, de la Galati până la mare, era sub guvernanță comisionei europene. Dar comisioanea precum un arătat mai sus, era un soi de *bouchet-trou* și se simțe nevoie de a o prelungi din timp în timp.

In momentul de față ea este prelungită până la 24 Aprilie 1883; până astăzi partea Dunării de care vorbim era sub controlul comisionei. La congresul din Berlin nimic n'a fost propus într-o cestinu Dunărea de sus, dela Portile de Fer în sus, dar s'a propus ceva cu privire la partea de Dunăre cuprinsă între Galati și Portile de Fer.

S'a propus ca comisioanea europeană, în unire cu puterile rivierane, să facă regulamente pentru această parte a fluviului. Dar această parte a Dunării era coprinsă de o parte de România și de la Serbia și Bulgaria. Austria n'avea nici un teritoriu pe această parte a fluviului. Teritoriul ei începe dela Portile de fer.

Cea ce pare natural că trebuie să facă comisioanea, sunt niște regulamente alcătuite în unire cu statele rivierane și nu se vede de loc în tratatul de Berlin vr-o dispoziție care să creze vr-o comisie nouă pentru regulațierea acestei părți a Dunării. Era dispoziție în tratatul de Paris prin care se punea într-o singură comisie, dar în tratatul de Berlin nu se spune nimic despre vr-o comisie pentru parte mijlocie a Dunării. Este o dispoziție numai care prevedea facerea de regulamente, pe care puterile rivierane trebuie să le observe. Dar se poate întâmplă.

Comisioanea europeană se întârzi la Galati în ceară trecută; că ţin până în Iunie trecut și nu iubiti nici de cum să ajungă la vro înțelegere într-o cestinu reportul comitetului său pentru regulațierea acestei părți a Dunării și aceasta pentru următoarea cauză. Acel comitet intercalase o clausă prin care propunea că această parte a Dunării trebuie să fie în vizitor supravizorul unei comisii speciale rivierane, permanente, că membrii acestei comisii au să fie reprezentanții Austriei, României, Serbiei și al Bulgaria și că Austrii îi erau rezervate președinția cu votul prepondere.

Guvernul român să opus acestor vederi. Româniul dico: "Austria n'are teritoriu p'această parte a Dunării; România numai, Serbia și Bulgaria au teritoriu; do ce ar fi reprezentată Austria în cestinu?" Sau născut temerii că Austria va avea un singur Serbiei, săcă, în fapt, Austria are avă trei voturi din cinci.

Dacă s'ar fi admis această clausă de către guvernele Europei, atunci și portul rusească să cumpere din partea Dunării, dela Portile de fer până la Galati, ar fi fost dominiația Austriei. Aceasta ar fi fost o nedreptate făcută cu România.

Dar, va întrebe cine-vina, întrăcătiva ce privisce acestea pe noi? Pentru a răspunde la aceasta, trebuie să ne întoarcem la anul 1858, când se născu cestinu ce împiedecă pe comisia rivierane să dea întră în acțiune. Această dificultate a ramas și astăzi.

Regatul României mențină aceleași principii pe care le au menținut și principalele Moldovei și Valahiei. Numărul că nu trebui să se facă vr-o favoare steagului vor unei națiuni în alele Dunării, sau vaselor de origine provenită, mari sau mici, și că naționalitatea Dunării "trebuie să fie deschișă fără nici o excepție". Austria îmbătrâna opinia contrară și raportul comisiei europene conține o clausă

care propunea să se restrângă comerțul rivierelor în această parte a Dunării vaselor țărilor riverane. Dar comisioanea europeană nu primește acesta.

D. Crawshay e sigur că dacă comisioanea austriacă ar fi instituită, această atenție la libera navigație a Dunării să încoreze din nou. Adeveărat curul este că nu vor fi nici o data regulamente liberale și libertate de navigație pe Dunăre, că timp acesădă se va afă în mâinile celor latice puteri rivierane și însăpică la România. Sămânța în care-care principiile dea perde avantajele pe care le-am căstigat și a socii timpul să dăm tot originalul nostru acelor puteri care manțin că și noi principiile de liber schimb și de liberă navigație.

D. Crawshay cere să se dea atenție cestinuilor fortărețelor, acelei a Portile de Fer și pretențiilor Austriei, care n'are teritoriu între Portile de Fer și Galati și care voiesc să se îngăduie a decide ea singură ce reglemente să existe pe Dunăre, dela Portile de fer la Galati. D. Crawshay, conchide, cercând ca comitetul Camerei să examineze lucrul și să fie facă raportul.

Telegrama originală.

Viena, 9 Decembrie. Ringtheater a ora. Focul s'a escat înainte de reprezentație de la seara Causă, manoperajune stângăcu cu o lampă de spirit pe scenă și mai apoi explozie de gaz. Grămadirea cea mare la eșirii

a contribuit la numărul victimelor. Pana adă la 12 ore 141 morți.

Vienna, 9 Decembrie n. Catastrofa dela "Ringtheater" se urătă în consecințele sale tot mai teribilă. Bulletin după 12 ore arăta 450 morți. Dintre Români de aici nu s'a periclitat nici unul. Raport special urmează.

Nr. 3328.

[260] 1-3

CONCURS.

La notariatul cernual del Racoșivă, de care se în comune Racoșivă, Sebeșul de jos și Sebeșul de sus, în cernul Cișmida, comitatul Sibiuului, e de ocupat postul de notar cernual, devine vacanță prin resignație, și precum și postul de adjuncț notarial sistematizat de noi. Scanul notariatului și în Racoșivă, al adjuncț notarialui notarului în Sebeșul de jos. Salarul notarului cernual și adjuncț notarului cernual 300 fl. v. a., mai departe amendoi ai corul de notar, și un depăt de lemne, și tacsele pentru lucruri private după tarifă.

Concurrentii calificati cu să-și impanteze petitionurile lor instruite cu documentele de calificare și cu dovadă, că cunoște pe deplin toate trei limbile patriei, în deosebi limba maghiară și cea română, în grau și în scriere — cătră subordonat prator plebeu la 31 Decembrie an. curur.

Talmaciu în Treișel. 1881.

Emerich m. p., pratorul cernual Cișmida,

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ in SIBIU.

A eșit de sub presă:

CALENDARIU pe anul comun dela Christos

1882.

Anul at treieci și unulea.

Prețul unui exemplar legat **30 cr.**, pentru vîndători neleget **23 cr. v. a.** și legat **25 cr. v. a.**

Calendarul (italian și grecioră, cu însemnare coacă a Evangeliilor și glasurilor de pește an); — Pătrarele lăsuor. — Genealogia caselor domnușilor austriaci. — Regatul european. — Serviciul președintei și geografi. — Conspectul săptămânii. — Tacea de timbr pentru poliție și documente. — Măsurile noastre și veac.

GUFURSUL:

Calendarul (italian și grecioră, cu însemnare coacă a Evangeliilor și glasurilor de pește an); — Pătrarele lăsuor. — Genealogia caselor domnușilor austriaci. — Regatul european. — Serviciul președintei și geografi. — Conspectul săptămânii. — Tacea de timbr pentru poliție și documente. — Măsurile noastre și veac.

Sematismul

bisericii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprinzând și protopresihirea, administratorii protopresihirali, parohii și învățătorii cu comunitate bisericești din archidiocesi.

Ierarhii metropolitilor vecinătății la Austria-Ungaria. Două nebuni, (Novă). — Însemnarea tragerii. — Catalogul cărților tipografice archid. — Anuarul.

Administratorul tipografiei archidiocesane în Sibiu.

Zambach și Gavora, in Budapest strada Vațulin (Vacz uteza) Nr. 17.

Fabrică de vestimente și recuise bisericești
de rit catolic și grec.

Felon sau Odejdie,

sacs stihare, dalmatice,

baldachine, pră-

pori, flamuri, covoare

de altar, potre, liti,

Steaguri de societăți și pentru manufaturist.

Comandele se executează prompt

Objecțile care nu conving se schimbă. [157] 14-30